

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Marcvlfī Monachi Formvlarvm Libri Dvo

Marculfus <Monachus>

Paris, 1635

III. Emunitas Regis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10644

18 MARCVLFI MONACHI
ipsius sancti loci, vel stipendiis san-
ctorum Dei, tam nobis in Dei no-
mine viuentibus, quàm per tempo-
ra succidentibus Regibus, & pro
mercedis compedio, debeant cun-
ctâ proficere, vt pro æterna salute,
vel felicitàte patriæ seu Regis, con-
stanter delectet ipsis monachis, im-
mensam domini pietatem iugiter
implorare. Quod præceptum de-
creti nostri, Christo in omnibus suf-
fraganti, vt firmior habeatur, &
perenniter cõfirmetur, subscriptio-
ne manus nostræ; infra studuimus
confirmari.

III. EMVNITAS REGIA.

MAximum Regni nostri auge-
re credimus munimentum,
si beneficia oportuna locis ecclesia-
rum, *aut cui volueris dicere*, beneuola
deliberatione concedimus, ac Do-
mino protegēte stabiliter perdurare

cōscribimus. Igitur nouerit solertia
uestra quod nos ad petitionē Apo-
stolici viri Domini illius, illius vrbs
Episcopi, tale pro æterna retribu-
tione beneficium visi fuimus indul-
fisse, vt in villab. Ecclesiæ, quas mo-
derno tempore aut nostro, aut cu-
iuslibet munere habere videtur, vel
quas deinceps in iure ipsius sancti
loci voluerit diuina pietas ampliare,
nullus iudex publicus, ad causas au-
diēdas, aut freda vndiq. exigēdum,
quocumq. tempore non præsumat
ingredi. Sed hoc ipse Pontifex, vel
successores eius, propter nomē Dei,
sub integro emunitatis nomine va-
leant dominare. Statuentes ergo vt
neque vos, neque iuniores, neque
successores vestri, nec vlla publica
iudiciaria potestas, quocumque
tempore in villis vbicumque in re-
gno nostro, ipsi Ecclesiæ aut regia,
aut priuatorum largitate cōlatis, aut

20 MARCVLFI MONACHI
qui in anteà fuerint conlaturis, aut
ad audiendas altercationes ingredi,
aut freda de quibuscumque causis exi-
gere, nec mansiones, aut paratas, vel
fideiussores tollere non presumatis;
sed quicquid exinde, aut de inge-
nuis, aut de seruiantibus, ceterisque
nationibus, quæ sunt infra agros,
vel fines, seu supra terras prædictæ
Ecclesiæ commanentes, fiscus aut
de fredis, aut vndeunque potuerat
sperare, ex nostra indulgentia pro
futura salute in luminaribus ipsius
Ecclesiæ, per manum agentium eo-
rum, proficiat in perpetuum. Et
quod nos propter nomen Domini,
& animæ nostræ remedium, seu no-
stra prosequenti progenie plena de-
uotione indulsimus, nec regalis
sublimitas, nec cuiuscumque iudicium
sæua cupiditas refragare tentet. Et
vt præsens auctoritas, tam præsentibus
quàm futuris temporibus, in-

uiolata Deo adiutore permaneat,
manus nostræ subscriptionibus in-
fra roborare decreuimus.

IV. CONFIRMATIO DE
emunitate.

PRincipalem quidem clemen-
tiam cunctis decet accommo-
dare aurem benignam : præcipuè
quæ pro compendio animarum à
præcedentibus Regibus , parenti-
bus nostris , ad loca Ecclesiarum
probantur esse indulta , deuota de-
bemus mente perpendere , & con-
grua beneficia , vt mereamur in
mercedem esse participes , non ne-
gare , sed robustissimo iure per no-
stra oracula conferre. Igitur Apo-
stolicus vir ille , illius ciuitatis Epi-
scopus , clementiæ regni nostri sug-
gessit , eo quòd ille Rex per suam au-
toritatem , sua manu subscriptam ,
de villis Ecclesiæ suæ illius , quas ad